

1. KAPITOLA

PIPER

NA UPPER WEST SIDE líně plynula sobota. Období Vánoc v New Yorku mám odjakživa nejraději. Ráda sleduju spěchající lidi s nákupními taškami a kochám se nazdobenými věnci na dveřích cihlových domů ve své čtvrti. Miluju všechno, co se týká vánočních svátků. Dnes bylo tak chladno, až jsem s každým nádechem měla pocit, jako by mi studený vzduch čistil celé tělo.

Zrovna jsem vyšla z jedné ze svých oblíbených kaváren, kde jsem celé odpoledne popíjela horkou čokoládu a prohlížela si katalogy, abych načerpala inspiraci na zařízení bytu, který jsem právě renovovala. Coby interiérovou designérku mě prohlížení nabídek dekorativních předmětů velmi baví a užívám si ho i ve volném čase mimo pracovní dobu. Nepovažuji to za pouhou povinnost a náplň práce.

Cestou zpátky domů jsem si všimla, že na zemi přímo před naším obytným domem sedí nějaký muž. Čas od času tu bezdomovci vysedávají, protože to tu asi považují za pěknou a bezpečnou čtvrt'. Bohužel si na ně příliš často místní stěžují a tihle chudáci lidi tak musí jít zas o dům dál. Nechápala jsem to, vždyť nikomu neubližují.

Místo abych muže oslovila, jsem dostala nápad. Otočila jsem se, vrátila se směrem, odkud jsem přišla, a zamířila ke svému oblíbenému lahůdkářství. Chtěla jsem tomu muži koupit pořádný oběd a taky mu věnovat nějaké peníze. Koneckonců jsem se rozhodla, že místo abych o letošních svátcích obdarovala svoje přátele a rodinu, udělám dobré skutky. Nebudu pro nic za nic kupovat nový šátek nebo lístky na představení na Broadwayi, ale raději pomůžu lidem v nouzi, a poté jen přátelům a rodině oznámím, komu a jak přesně jsem jejich jménem pomohla. Tak kdo bude ten šťastlivec, kterému udělám radost dobrým skutkem? Napadlo mě, že pomoci muži bez domova, koupit mu oběd a darovat mu peníze bude dokonalý dárek pro tetu Lorraine.

Když na mě v lahůdkářství přišla řada, objednala jsem si: „Jeden velký sendvič s pastrami na žitném chlebu, prosím.“ Během čekání na objednávku jsem z chladničky vytáhla láhev coly, vzala i balení chipsů s příchutí cibulky a zakysané smetany a na pultu jsem si vybrala také velkou sušenku s kousky čokolády zatavenou v plastovém obalu. Nevěděla jsem, co má ten muž rád, a tak jsem koupila všechny svoje oblíbené dobroty. V tomhle podniku stejně nikdy nesáhnete vedle.

Vyšla jsem z obchodu a s mnohem lepším pocitem zamířila domů. Do papírové tašky s nákupem jsem rovněž vložila padesátidolarovou bankovku.

Muž našťastí seděl na tomtéž místě jako předtím. Z dálky jsem viděla, že má na sobě flanelovou košili. Nebo to byla možná bunda? Když jsem k němu došla, všimla jsem si roztrhaných džín. Obličej mu zakrývala kšiltovka.

Zastavila jsem se před ním, sklonila se k němu a odkašlala si.